

Formanden:

Tak til fru Charlotte Dyremose. Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

I Det Radikale Venstre glæder vi os over, at det lykkedes at lave en aftale om professionshøjskolerne og vi derfor endelig har et lovforslag at førstebehandle i dag. Jeg deler et meget langt stykke hen ad vejen fru Christine Antorinis beskrivelse af processen som en meget besværlig og krævende forhandlingsproces, men lad det nu ligge for et øjeblik.

For Det Radikale Venstre er det ikke så meget perspektivet med at få 50 pct. igennem en videregående uddannelse, der har været det drivende. Der er jo stor kapacitet allerede i dag – desværre, kan man sige – både på læreruddannelse, pædagoguddannelse, ingeniøruddannelse og en række andre uddannelser på grund af svigtende søgning. Vi har kapaciteten.

KI. 10.35

Det, der for os har været det drivende, er muligheden for at skabe fagligt stærke uddannelsesmiljøer som baggrund for vores professionsbacheloruddannelser. Sådan som vi ser fremtidens arbejdsmarked og de opgaver, som dimitterende skal løse, er de kendetegnet af en stadig stærkere kompleksitet, kendetegnet af, at man i stadig videre udstrækning skal være i stand til selv at kunne ræsonnere fagligt, reflektere over sin praksis, evaluere hvad der foregår, sætte mål osv. osv.; altså en lang række kompetencer, der ud over den umiddelbare faglighed også trækker på forskellige typer af akademiske, analytiske kompetencer.

Sådan som man ser de uddannelser, som professionshøjskolerne nu vil komme til at lægge hovedvægten på, er det uddannelser, som er helt centrale for vores velfærdssamfunds funktion. Det gælder lærere, pædagoger, fysioterapeuter, socialrådgivere, hermed er blot nogle nævnt, men dermed er de andre ikke glemt. For de uddannelser, man udbyder, er helt afgørende for et velfungerende samfund.

Vi tror, at fremtiden, ud over at den som sagt bliver mere kompleks i opgaveløsningen, også vil byde på en langt større fleksibilitet, med hensyn til hvilke arbejdsmarkeder de forskellige dimitterende gerne vil kunne arbejde på; at skellet mellem offentligt og privatrettet arbejdsmarked vil ændre sig, sådan at man kan se et arbejdsliv, hvor man veksler mellem den ene og den anden type virksomhed.

Dermed jo også sagt, at det for os er meget vigtigt, at professionshøjskolerne har som deres primære opgave at udbyde grunduddannelser og at udvikle grunduddannelser. Det gælder både de eksisterende og eventuelt nye grunduddannelser. Men i forhold til nye grunduddannelser vil jeg sige, at vi nok ser, at hovedbegrebet er, at man udvikler de eksisterende grunduddannelser. Det er klart, at det er et perspektiv at udvikle nye uddannelser. Vi har overhovedet ikke noget imod det, men hvis man skal fokusere på noget, så må det være at sikre, at vores eksisterende grunduddannelser bliver stadig bedre.

Det kan bl.a. gøres i professionshøjskolen ved at styrke forholdet til praksisfeltet. Det er jo det, der er hele pointen med en professionsbachelor, nemlig at man har et tæt forhold til praksisfeltet både i grunduddannelsen, gennem praktikken og efterfølgende. Det kan man også gøre i forbindelse med en styrket efter- og videreuddannelse, og vi håber meget, at det meget store dyk, der har været i de seneste år i forbindelse med strukturreform og udligningsreform, og hvad der ellers har været grundene til det, at det vender tilbage, ophører, og at man kan få forskningstilsknytning, udviklingsbaseret, videncenterfunktion, som vi f.eks. ser det i Center for Undervisningsmidler, til at fungere sådan, at det kommer tilbage som kræfter til et uddannelsesmiljø og som kræfter til gode grunduddannelser.

At de skal dække hele landet med høj kvalitet, er også en central radikal prioritet. Man kan se det både i formålet for professionshøjskoler, i organiseringen og forhåbentlig også i økonomimodellen, sådan som den er beskrevet, men endnu ikke konkretiseret. For det kommer til at være krævende for os at sikre, at der er økonomi til at sikre høj kvalitet, også på de uddannelsessteder, hvor man har relativt få studerende i forhold til nogen af de mere centralt beliggende uddannelsessteder.

Derfor er det jo vigtigt, hvordan interimbestyrelserne bliver sammensat i forhold til deres viden og deres indlevelse i den uddannelsesmæssige opgave, selv om de selvfølgelig også skal have administrativ og økonomisk kompetence, for interimbestyrelser kommer til under et meget stærkt tidspres at fastlægge organiseringen og dermed også, hvilke muligheder der er for faglig demokratisk indflydelse på, hvordan professionshøjskolen kommer til at fungere i dens forgrenede organisation, ligesom man kommer til at bestemme, hvordan den kommer